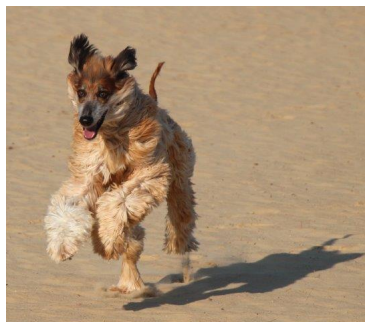

Farida

Farida kwam bij ons omdat haar baasje naar een verpleeghuis moest. Eerst zag het er naar uit dat hij misschien wel weer naar huis kon, maar na verloop van tijd werd duidelijk dat dat niet het geval zou zijn.

Rating: Not Rated Yet

[Ask a question about this product](#)

Description

Met veel pijn in het hart vroeg hij ons toch een nieuw huis voor Farida te vinden. Farida was pas een paar jaar bij hem en het vermoeden bestond dat zij in de lange jaren daarvoor niet heel veel liefde had gekend. Wie zich de foto van Windtegen herinnert, ziet vast nog wel de immens trieste ogen van Farida. Des te meer pech voor deze bejaarde dame, dat ze als ruim twaalfjarige nog een keer aan nieuwe mensen moest wennen. En we waren ook al niet erg optimistisch over het snel vinden van een geschikt adres voor haar. We probeerden hier en daar wat, maar het lukte gewoon niet.

Maar, wonderen bestaan echt!

Het eerste wonder was dat geheel onverwacht iemand uit 'eigen kring' -de mevrouw die verantwoordelijk is voor de vertaling in het Duits van onze toch niet minne hoeveelheden tekst- belde en zei dat zij en haar man besloten hadden dat Farida de laatste tijd wel bij hen mocht wonen. En nee, niks geen opvang, als het ook maar enigszins ging tussen Farida en de eigen honden Lola en Frido, dan mocht ze gewoon blijven.

Op zondag haalde Sophie Farida uit Friesland op en kon met eigen ogen zien hoe de kennismaking tussen de drie honden verliep. Vlekkeloos!

Het tweede wonder speelde zich vijf dagen later af op de zandvlakte van Kootwijk. Uw stukjesschrijver, nieuwsgierig geworden door alle goede berichten, ging met Farida, haar mens en Frido in Kootwijk wandelen. (Lola bleef lekker bij de baas op de bank hangen). Na een korte conversatie met Farida, die een bijzonder opgewekte indruk maakte en in niets meer leek op de hond met de treurige ogen, lieten we haar los en zeiden, toe maar, ga lekker rennen! Dat liet zij zich geen twee keer zeggen! Dolle pret! En niet alleen dat, Farida bleef keurig terugkomen, even kijken of iedereen er nog was en om een koekje in ontvangst te nemen.

Kijkt u maar eens in de ogen van deze hond! Dan weet u dat wonderen echt bestaan!

Elsa, -nieuw leven, nieuwe naam!- we hopen dat je nog een heel fijne tijd met je nieuwe familie zult hebben!

Nawoord: Toen we in 2014 Elsa nog een fijne tijd wensten, wisten we niet hoe ongelooflijk lang Elsa het vol ging houden! In de vroege zomer van 2015 constateerde de dierenarts een tumor in een nier. De tweede nier was in zodanig slechte staat dat er van verwijdering van de nier met de tumor geen sprake was. Wel fijn was dat de dierenarts kon zeggen dat Elsa geen pijn leed. De prognose was een jaar, misschien anderhalf jaar. Tot ieders verrassing hield Elsa het veel langer vol! Ze genoot van haar leven en was kennelijk van plan dat zo lang mogelijk vol te houden. In november 2017 kreeg ze last van een op springen staande mammatumor.. Er restte Sabine niets anders dan deze wel heel bijzondere Afghaan voor verder lijden te behoeden en haar in te laten slapen.